

1 תקנות מחלות בעלי-חיים (פסדים), התשמ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20(ב) לפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945, ולפי סעיפים 5 ו-6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: כללי

1. הגדרות

בתקנות אלה -

"בעל-חיים" - בהמה, כלב וחתול;

"בהמה" - כמשמעותה בפקודה;

"רשות מקומית" - עיריה, מועצה מקומית, מועצה אזורית, איגוד ערים שתפקידיו כוללים שחיטת בעלי-חיים ופיקוח וטרינרי;

"פסולת" - חלקי גופה שלא נועדו למאכל אדם וכן ביצי דגירה וחלקיהן המיועדים להשמדה;

"פסדים" - גופה או נבלה כמשמעותם בפקודה וכן פסולת ואפרוחים בני יום המיועדים להשמדה;

"מפעל פסדים" - מפעל להפקת מוצרים מפסדים;

"מנהל" - מנהל השירותים הוטרינריים במשרד החקלאות, או מי שהוא הסמיך לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן;

"אחראי למפעל פסדים" - אדם או רשות מקומית המחזיק או המפעיל מפעל פסדים;

"משק עופות" - מקום המשמש לגידול עופות לרבות לולים, חצרים ומיתקני עזר.

פרק שני: הקמת מפעל פסדים ופיקוח וטרינרי

2. הקמת מפעל פסדים

לא יקים אדם מפעל פסדים אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר (להלן - היתר ההקמה).

3. מתן היתר ההקמה

לא יתן המנהל היתר ההקמה אלא לאחר שהוגשו לו תכנית ומיפרטים של מפעל הפסדים המתוכנן והוא אישר, לאחר התייעצות במנהל שירותי הרפואה, את התכנית וכן שהמקום המיועד להקמת מפעל הפסדים מתאים ליעודו.

4. הפעלת מפעל פסדים

לא יפעיל אדם מפעל פסדים אלא בהיתר מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.

5. מתן היתר הפעלה

לא יתן המנהל היתר להפעלת מפעל פסדים אלא אם הוכח להנחת דעתו כי המפעל פועל בתהליך המשמיד כל גורמי מחלה בפסדים.

6. הקמת מבנים ומיתקנים נוספים

לא יוקם בתחום מפעל פסדים או בשטח הסמוך לו כל מיתקן או מבנה שהקמתו לא אושרה מראש בידי המנהל.

מצא המנהל כי המבנה והמיתקנים במפעל הפסדים אינם מתאימים ליעודם, יורה לאחראי למפעל הפסדים לבצע תוך מועד שהוא יקבע, תיקונים הדרושים לשם הפעלתו התקינה (להלן - התיקונים הדרושים) והאחראי למפעל הפסדים חייב לבצע את התיקונים הדרושים.

8. הרחבת מפעל פסדים

(א) ראה המנהל כי לשם הבטחת עבודה תקינה במפעל פסדים יש צורך להגדיל את המבנים או המיתקנים ולהתקין דרכי הגישה או לשנות הציוד הקיים או להוסיף על המבנים הקיימים (להלן - עבודות הרחבה), יורה בכתב לאחראי למפעל הפסדים לבצע את עבודות ההרחבה תוך המועד שיקבע.

(ב) האחראי למפעל הפסדים יבצע את עבודות ההרחבה במועד שנקבע בהודעת המנהל.

9. היתר להרחבת מפעל הפסדים

לא יבצע אחראי למפעל פסדים עבודות הרחבה אלא באישור המנהל ובהתאם לתנאיו.

10. נקיין במפעל הפסדים

מפעל פסדים יוחזק בכל עת במצב נקי ויקויימו בו סידורי תברואה נאותים.

11. עובדים במפעל פסדים

(א) האחראי למפעל פסדים יעסיק עובדים בעלי כישורים מתאימים ובמספר מספיק לאחזקתו ולהפעלתו התקינה של המפעל.

(ב) נראה למנהל כי מספר העובדים המועסקים במפעל פסדים אינו מספיק לביצוע יעיל של העבודות במפעל הפסדים או שעובד אינו מתאים לתפקידו, יורה לאחראי למפעל פסדים להגדיל את צוות העובדים לפי הצורך או לשנות את הרכבו.

(ג) הורה המנהל כאמור בתקנת משנה (ב), יבצע אחראי למפעל פסדים מיד כל הוראה שניתנה לו כאמור.

12. הפסקת הפעלת מפעל פסדים

(א) לא יבצע אחראי למפעל הפסדים הוראה מהוראות תקנות 4 עד 11 רשאי המנהל להורות על הפסקת הפעלתו של המפעל עד למילוי ההוראה.

(ב) על הוראת המנהל כאמור בתקנת משנה (א), רשאי האחראי למפעל הפסדים לערור תוך 30 יום מיום קבלתה לפני ועדת ערר שמונתה לפי תקנת משנה (ג).

(ג) שר החקלאות ימנה ועדת ערר של שלושה לענין תקנה זו.

(ד) הודעה על מינוי הועדה ועל הרכבה תפורסם ברשומות.

13. מינוי רופאים וטרינרים ע"י רשות מקומית

(א) רופא וטרינר של רשות מקומית, שאושר בידי המנהל יפקח על חיסול פסדים ועל מפעל פסדים בהתאם להוראותיו של המנהל.

(ב) רופא וטרינר רשאי כאמור בתקנת משנה (א) להתיר, לדחות או לאסור הפקת מוצרים מפסדים או הוצאתם מתחום מפעל הפסדים.

פרק שלישי: חיסול פסדים

14. חובת המחזיק בפסדים

(א) אדם המחזיק בבעל-חיים שמת מסיבה כלשהי למעט שחיטה, חייב לעשות אחד מאלה תוך 24 שעות:

(1) לקבור או לשרוף את נבלתו במקום שקבעה הרשות המקומית בהתאם לתקנת משנה (ב);

(2) להביאה לתחנת איסוף;

(3) להביאה למפעל פסדים באמצעי הובלה שקבעה לכך הרשות המקומית ובהתאם להוראות המנהל.

(ב) רשות מקומית תקבע באישור המנהל אתר לקבורת בעלי-חיים או למשרפה או למפעל פסדים וכן תחנות לאיסוף פסדים.

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (א) רשאי אדם לחסל פגרי עופות בתחום משק העופות שלו במשרפה, באמצעות

קומפוסטציה או באמצעות כיסוי בסיד לא כבוי, ובלבד שהחיסול ייעשה במיתקנים שאישר המנהל.

(ד) על אף האמור בתקנה זו רשאי המנהל להתיר, בכתב ובתנאים שיקבע -

(1) העברת גוויות לגן חיות לשם הזנת החיות שמחזיקים בו;

(2) חיסול פסדים ופסולת בשיטה אחרת שאישר.

15. חיסול בעלי-חיים שמתו

רשות מקומית תחסל בעל-חיים שמת בתחומה על חשבון המחזיק, אם לא חוסל על ידו.

16. איסור הוצאת בעל-חיים מהקבר

לא יחפור אדם בעצמו או על ידי אחר ולא יוציא מהקבר - גופה או נבלה של בעל-חיים אלא ברשות בכתב מאת המנהל.

17. איסור מכירת גופה או נבלה של בעל-חיים

לא ימכור אדם ולא יציע למכירה פסדים אלא למפעל פסדים שאישר המנהל.

18. הגשת דו"חות על ידי רשות מקומית

כל רשות מקומית חייבת להגיש דו"חות, רשימות וידיעות בקשר לחיסול פסדים ככל אשר ידרוש ממנה המנהל.

19. ביטול תקנות בעלי-חיים 1930

תקנות קבורת בעלי-חיים - בטלות.

ב' באדר ב' התשמ"א (8 במרס 1981)

אריאל שרון

שר החקלאות

[1]. ק"ת 4227, התשמ"א (15.4.1981), עמ' 919.

תיקונים: ק"ת 5645, התשנ"ה (20.12.1994), עמ' 419;

ק"ת 6287, התשס"ד (25.1.2004), עמ' 178.